

præget af, at bogen er amerikansk. Den bør findes i ethvert større, geografisk bibliotek; men europæiske brugere må supplere den med hjemlige hjælpemidler.

Niels Nielsen.

Erich Krönel: *Geologie und Bodenschätze Afrikas*. 2. omarbejdede udgave. 17 × 23 cm. 597 s., 158 tekstfigurer. Akademische Verlagsgesellschaft Geest & Portig K.-G. Leipzig 1957. DM 61,00.

Denne bog er en stærkt forkortet og omarbejdet udgave af det trebindsværk med samme titel, der udkom 1939 i serien *Geologie der Erde*. Bogen omfatter iøvrigt hele kontinentalblokken syd for den alpine foldezone, d.v.s. foruden Afrika også Syrien og Arabien, og der gives en sammentrængt fremstilling af de enkelte afrikanske landes eller provinsers struktur og tilsidst en 60 sider stor oversigt over Afrikas mineralske råstoffer. Selv om der efter gennemgangen af de enkelte landområder gives en 80 sider lang sammenfatning af Afrikas geologiske udviklingshistorie, kan det være vanskeligt at finde ud af den tidsmæssige sammenhæng mellem de forskellige tektoniske systemer i de forskellige områder. Afsnittet om råstofferne er heller ikke ført helt op til dato. Produktionstallene er således flere steder temmelig gamle, og de nye olieforekomster i Sahara er heller ikke kommet med.

Kaj Hansen.

Thor Heyerdahl: *Aku-Aku. Påskeøens hemmelighed*. 23 × 15,5 cm. 282 s. Gyldendal 1957. Kr. 24,75.

En bog, der behandler et så spændende og omdiskuteret emne som Påskeøens gådefulde kæmpestatuer, må nødvendigvis vække ens største interesse. Thor Heyerdahl skildrer på en levende måde ekspeditionens arbejde for at løse de mange spørgsmål i hvem-, hvornår-, hvorfor- og hvordan-form, der er knyttet til øen og dens gamle befolkning og til den kultur, som i dag er forsvundet, men hvis spor findes over hele øen både over, i og under jorden.

Forf. forstår at fængsle læsernes opmærksomhed fra først til sidst. Man føler sig hurtigt hjemme på den lille klippeø i Stillehavet med de hemmelighedsfulde underjordiske gange og kultiske huler og med en befolkning, som ikke helt synes at have opgivet forfædrenes religiøse tankeverden til trods for pater Sebastians virke.

De mange glimrende farveillustrationer er med til at belyse ekspeditionens arbejde. Især er de billeder, der viser kæmpestatuerne efter udgravningen, d.v.s. i deres helhed, af allerstørste interesse. Det er dette hans arkæologiske arbejde i forbindelse med hans undersøgelser over arbejdsmetoder ved udhugning og rejsning af skulpturerne, som fortjener virkelig beundring.

At en bog som denne farvefyldte rejseberetning ikke kan danne grundlag for en bedømmelse af hans arbejdsresultaters videnskabelige karakter og slutningernes rigtighed er en selvfølge, men fra faglig side imødeser man med de største forventninger en saglig videnskabelig publikation.

Merete Rentsch.

Karl Eskelund: De røde Mandariner. Rejseoplevelser fra Kina. 23×12 cm. 163 s. Gyldendal 1957. Kr. 17,75.

Elias Bredsdorff: Kinas Vej. Samtaler og rejseindtryk. 23×15 cm. 365 s. Gyldendal 1957. Kr. 24,75.

En skolet akademiker og en vidtberejst journalist og skribent har hver især beskrevet deres indtryk fra ophold i det nye Kina. På den ene side Elias Bredsdorff, uhyre velforberedt gennem litterære studier og samtaler med Kinakendere i England, men fremmed for Kina og det kinesiske sprog, på den anden side Karl Eskelund, journalisten med kun en »nødtørtfig« forberedelse hjemmefra, men med et personligt kendskab til det gamle Kina fra tidligere ophold, kinesisk gift, og hvad der uden tvivl er vigtigt, med kendskab til det kinesiske sprog, så at alle samtaler kan foregå uden tolk.

Trods disse forskellige forudsætninger fra forfatterens side stemmer deres indtryk i mangt og meget overens. Den kinesiske kommuniste, der, i modsætning til den sovjetiske, udgik fra bøndernes klasse, og som gennemførtes uden synderlig modstand fra det kinesiske folk, betød en omvæltning af den ydre samfundsorden, hurtigere og mere gennemgribende end den sovjetiske. Kinas bønder vandrede fra hoveriet lige ind i kollektivismen, fra en slavetilstand under de tidligere krigsherrer og godsejere til en slavetilstand under det kommunistiske styre, men vel at mærke til en mæt mave fra en sulten. Ikke mindst herfor ser det ud til, at de kinesiske bønder vil forblive loyale over for Mao, som på en gang har befriet dem for det økonomiske og det politiske ansvar, og ydermere har Mao ved et politisk klogt skaktræk sikret sig kvindernes stemmer, da han »frigjorde« dem fra familiesamfundet og gjorde dette tidligere helt oversete og som slave behandlede familiemedlem til socialismens frivillige og mest begejstrede tilhænger.

Denne kolossale politiske, økonomiske og sociale omvæltning i en nation på næsten 600 mill. mennesker er naturligvis ikke sket, uden at Mao har måttet finde syndebukke, selv om de mest nærliggende Chang Kai-Sheks tilhængere, unddrog sig den øjeblikkelige straf. Mange, især jordejere, tog skade på gods og legeme (de to forfattere er noget uenige om antallet), men endnu flere på sjælen. Breds-